

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 311-ҳадис

* إِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ رِضْوَانِ اللَّهِ لَا يُلْقِي لَهَا بَالاً يَرْفَعُهُ اللَّهُ بِهَا دَرَجَاتٍ، وَإِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ سُخْطِ اللَّهِ لَا يُلْقِي لَهَا بَالاً يَهْوِي بِهَا فِي جَهَنَّمَ.

(رواه أحمد)

Албатта, банда Аллоҳнинг розилигига сабаб бўлувчи бирор сўзни гапиради-да, шу гапирган сўзига аҳамият бермайди. Аллоҳ эса, гапирган сўзи сабабли унинг даражаларини кўтаради. Албатта, банда Аллоҳнинг ғазабига сабаб бўлувчи бир сўзни гапиради-да, у сўзига аҳамият ҳам бермайди. Лекин ўша сўзи сабабли жаҳаннамга (равона бўлади).

Аҳмад ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

